

Tisztelt Belügyminiszter Úr!

Molnár Diána pécsi lakos vagyok. Szeretném a Minisztériumon keresztül kifejezni hálámat és köszönetemet azoknak a paksi tűzoltóknak (a Katasztrófavédelem munkatársainak), akik március 14-én éjjel, abban az embert próbáló időben, segítségünkre siettek, és kimentettek minket – nagybátyámat és engem, és rajtunk kívül még négy-öt embert – a hó fogságából.

Az M6-os autópályán Dunaföldvár felé tartva az északi kihajtónál óriási hófalba ütköztünk. A több mint 100km/h szél telehordta hóval azt az útszakaszt, ami az M6-os autópályáról a 6-os sz. főútra vezet.

Nagybátyám, a többi autós és én minden erőnkkel igyekeztünk legalább annyira ellapátolni a havat, hogy valahogy átjussunk. Volt, akik visszafordultak. Mi – pécsiek, pécsváradiak lévén a visszautat ugyanilyen kockázatosnak tartottuk.

Nem bírtunk a hóval, sem a széllel, és hála Istennek, épp a legrosszabbkor, valaki hívott segítséget. Ekkor körülbelül éjjel két óra volt.

Egy Opel Astránk van, és az óriási szélben, és hóviharban valahogy úgy telement hóval a motortér, hogy a lapátolás után képtelenek voltunk beindítani a motort. Szerencsére ekkor jöttek a tűzoltók, akik kiszabadították az autókat a hóból, bevittek minket a paksi tűzoltóságra, meleget, száraz ruhát, takarókat, forró teát és ételt biztosítottak. Nem nehéz elképzelni, hogy abban a hidegben, járó motor nélkül mi történhetett volna velünk a semmi közepén.

Ezúton is köszönet nekik! Nem is annyira a tárgyi dolgok – az étel, tea, meleg takaró – az, amit ilyenkor megköszönni igyekszik az ember, hanem sokkal inkább a kedvesség, a bátorság, a jó szó, a segítőkészség!

Örök hálával tartozunk nekik! Isten áldja őket!

Molnár Diána

Köszönettel és tisztelettel: Molnár Diána

2013. március 23. Pécs